

ג'ליון מס' 69

מכלול להדפס את העלון ליראות שבת

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

התפיסה של קרח אומرت שכך בסדר, ואין מדרגות של عمل, יגיעה והגעתה לדירה ורונית ואושחת בבהה. אפשר לחזור את כל הנזירות והמתירות של העולם – וגם אםطا – הכל בסדר, שיתודעה אצל הכהנים והוא גם השורש

"לtrapisaת הפנאי הנוצרי שמנה מגעים כל הסדרות שאנשים עושים. זו בעבה זהה שבמקורה סוברת שאין מן בכך שאדם מסוגל להתחמד ולהתגבר, שכן מה שנשאר מהחיים זה "ויקח". חיים של נחינה לפי תפיסה מוטעית וועה זו, ניתנים להשגה רק בתנורות מהחיים ומבני אדם. כל העדה כולן קדושים" – גם החטאים והמחטאים. אין עבדה, אין עמל, אין מדרגות. וזה השקפה הנוצרית שעליה מדובר וכעבה והרבק. מה שמשה רבינו ואחרון הכהן רואים את תפקידם כשליחות וכעבה והרבק – קרח רואה כהנתנות. מהר רבינו נקרא "עבד ה", וכן גם היה הרב קוק חותם במכחביו "עבד עם קדוש".

אך מכיוון שהוא טבע האדם, אם לא עמל ועובד על מידותיו, כן קרח מצילו להזכיר את העם אחריו – בוגע שמתחלים לתקור ולראות את כל המיצאות דרך תנואה נשפית של לקיחה, אז איפלו משה ואהרן הופכים הלילה להיות אנים שמנצלים את העם.

מבז זה דורש תיקון גדול, במיוחד בחברת השפע שאנו חיים בה כולם. אנו עלולים לראות את העולם כמקום של לקיחה ומילוי תאוותינו, וזה סכנה לחינוי המוראים ולמיili תפkidינו בעולם. ראוי מישו שמסביר את הקשי שבחינתה בתחום הימלה הראשונה בפרשה – "ז – קח".

איזה התשובה למבט מוטעה זה? לצנויות חז זיין מענה פשט שמשנה את התפיסה השורשית המוטעית, ולכן משה קדם כל נופל על פיו. לאחר מכן מגיס משא, בעורת ה', את היכولات הרוחניות שלו: "וַיְתַפְּחַח הָאָזֶן אֶת פִּיךְ וַתִּבְלֹא אֶת פְּתִיכֶם וְאֶת גְּתִיכֶם וְאֶת גְּתִיכֶם אֲשֶׁר לְקָרֵחַ וְאֶת גְּלְבָכָלָשׁ".

לנו איזה היכולת הוז, ועלינו לחנן לנחינה, כפי שהתרורה מיד מביאה את פרשיות "מתנות כחונה" לתשובה לעניינה. "וַיָּבֹרֶךְ ה' אֶל אָחָיו וְאֶנְגַּד הַפְּתִיכָה מִלְּפָתָח אֶת מִשְׁמְרַת פָּרָומָת" (במדבר י"ח, ח').

מפרש רשי": "וְאֵנִי הַנְּהָנָה נְתִינָה לְךָ – בשמחה. לשון שמחה הוא זה, כמו (שםות ד, י"ד): 'הנְּהָנָה הָוֹ יָצַא לְקָרָאתךְ וְאֶרְךְ וְשָׁמַח בְּלָבָר'".

הקב"ה מיד מלמד אותנו איך צריך לראות את הנחינה – בשמחה. וכך בשמירת – בשליחות הדורשת חבות של שמירת הטהרה והקדשה.

במקום "ויקח קרח", אנו צריכים להביע על החיים כ"הננה נתתי", בשמחה.

מתוך השיעור שנייתן ביום רביעי האחרון
השיעור המלא עלה לאחר היישיבה בקרוב

"ויקח קרח" (במדבר ט"ז, א') – אין כמעט פרשן שלא מסביר את הקושי בפתחה זו של הפרשה, אך לא נכח דעתך עד שראיתי את דבריו הרש"ר היושע.

"ויקח קרח – בלא מושא. וכן גם: 'וְאַבְשָׁלָם לְקָח וַיַּצְא לוּ בְּחִיאוֹ אֶת מִצְבַּת וְגוּ' (שמואל ב' י"ח). אבשלום ליה לחק לעצמו את הזכות, נטל את השם לחייב לו מצבת זכרון כבר בחוין. קרח לך לעצמו את הזכות, נטל את השם להוכיח את משה ואת אהרן על מעמדו בעם. והאל והחובנו נקט לשון לקיימה, הרי הוא רומו ייחד עם זה שהמניע מעששו של קרח היה אונכי. הוא פעל לטובות עצמו, והופעתו כמייצג את ענייני הכל היה רך למראית עין".

הלקיה היהתה המהות של קרח. קרח השתכל על החיים והמציאות בתנועה נשפית של קחיה, "מה אני מרוויח מהחיים?" גם כיוון אנו פוגשים אנשים וציבורים שעוסקים ב"זכויות" – "זכויות הילד", "זכויות האישה" ועוד, במקום לעסוק ב"חוות האדם בעולם" (פתיחה למסילת ישרים פרק א').

קרח חי באופן מוטעה; האם אנחנו במרוץ, או שיש לנו תפקיד שדרכו אנחנו

נותנים ומפתחים את העולם.

כך מסביר רשי' את המילאים (במדבר ט"ז, ג'): "רַב לְכֶם – הרבה יותר מדי לחתם לעצמכם גודלה".

כשאים בא לחתה, המבט שלו על כל האחרים הוא שهم גם מעוניינים לקחת ממוני ומחאים. כך כל אחד נהיה אוייב וועין, שלא ייקח לו את מה שהוא יכול היה להרוויח. אך כשאים בא לחתה, אז כל מפגש הוא הזדמנות למשנה נתינה. כך אדם נהיה שמח בהצלחת אחרים ובזכותם שלו להיות חלק מאותה הצלחה על ידי נתינותו ושותפותו.

הרב קוק משווה בין קיו לקרח ומסביר שזו שורש המינות – הנצרות (אורות, ישאל וחחיתו, ל"ו, עמ' ל"ב):

"הKİנות עשתה באדם את מעשה המפעל הקrhohi בישראל. הקראיה של כל העדה כולדים ובתוכם ד' היתה קראיה לועגת לכל תוכן הקדש וכל הרומיות וההכנה התוכנית, הדורשה להעשות עד שהיה הקדש מבוסס בחים באמת, שהיא מובהקת מכל פגס וסאו, שלא יהיה לרועץ ולצורה היותר גודלה של העולם. על כן הוכרה הדבר שירד חיים שאלהלה, להאבד מתוך הקחל ולהיות לעולם לאוות לבני מורי שלא היה עוד קרוח וכעדתו. הקראיה אל כל העמים, השקיים בכל רפש החטאה, בכל מעמקי הרשע והברורות, בתחום החשך יותר מזרק הירח מחרוזות: 'הנכם כלכם קדושים, כלכם בני ד', אין הפרש בין עם לעם, אין עם קדוש ונבחר בעולם, כל האדם הוא קדוש בשוה', – זאת היא הקרחות האנושית, שהיא הקינות החדשנה שממנה סובל האדם."

פינת הילדים

נשיות חיה ככרה וכרכן!

(לאחר מיצאת המושג בקשר לשולחן שבת מאבاما להרחב על המושג שמצוותם)

ארטיפס כרכן הכא...!

3. באיזה אופן
נותן הקב"ה את
משמרת הכהונה
אל אהרן הכהן?

2. מה מתחכו
קרח באמרו "כל
העדה כולם
קדושים"?

1. מה קrho
לקח?

"בנְיֵקְרָח שְׁנַחֲבֵצָר לְהַם מִקְומֵם בְּגִיהַנְּמֵן, לֹא נוֹתֵר בְּעַמְּדָה סְטוּתִית. הִנְחַלְצָו מִירְכְּתִי שָׁאָל וְחַלְוָו לְטַפְּס וְלַעֲלוֹת אֶל הָר ה' וְלַסְּגָל לְעַצְמָם תְּכֻנּוֹת נְפֹשׁ שֶׁל: הַוְּלָקְתָּפְמִים וְפָעַל אַזְקָק וְלַבָּר אֶמֶת בְּלָבָבָו. לֹא גַּגְלָל עַל לְשָׁנוֹ לֹא עַשְׂה לְרַעַעַרְעָה וְחַרְפָּה לֹא נְשָׂא עַל קְרָבוּ" (בבבון פרות ז"ל, פרשת קרח, עמ' 167).

